

at forhandle med alle Sider i Salen og i det andet Ting. Det har ved de Forslag, som foreligge, vist sig, at Regeringen har taget Hensyn til de Udtalelser, som ere fremkomne i det andet Ting, og til de Anskuelse, som der have gjort sig gjældende. Jeg haaber ogsaa, at der under den fortsatte Behandling af denne Sag i Udvalget fra den høje Regerings Side vil blive taget lige saa meget Hensyn til de afvigende Anskuelse, som der muligvis maatte være inden for vort eget Parti, saa^aat vi kunne haabe, at selv om Lovforslagene skulde gennemføres hurtigt, kunne dog alle berettigede Indvendinger komme til Orde i det Udvalg, som bliver nedsat, og finde et velvilligt Øre hos Regeringen, saa at den ikke alt for krast holder paa indtagne Standpunkter, men gennem Forhandling med Udvalget søger at komme til det heldigst mulige Resultat. Men for mit Vedkommende kan jeg kun sige, at lige saa stor Pris, jeg vilde sætte paa at faa en heldig Skattereform gennemført, lige saa sikkert er det, at jeg hellere end at faa et mindre godt Resultat i Aar, vil se Tiden an, saa at Befolkningen i sin Helhed kunde gøre sig bekendt med Forslagene, og der kunde fremstaa en offentlig Mening om, i hvilken Retning vi helst burde gaa.

Enkelthederne i Forslagene skal jeg naturligvis ikke komme dybere ind paa, idet jeg, som sagt, haaber ved en senere Lejlighed at kunne faa Anledning dertil. Det Forslag, der nærmest foreligger i Øjeblikket, er Forslaget om Indkomst- og Formueskat til Staten, og jeg skal kun der henlede Opmærksomheden paa et Par Punkter. For det første er i § 1 de Indtægter, som ere under 2,000 Kr., satte til en Skat af 1,3 pCt. aarlig, og samtidig er der i § 8 anført, at „i enhver Indkomst fradrages som skattefri: i Kjøbenhavn og Frederiksberg 800 Kr., i Købstadkommunerne samt i Marstal og Frederiksværk 700 Kr. og i Landkommunerne 600 Kr.; for hvert Barn under 15 Aar . . . gives et yderligere Afdrag af 100 Kr. i Kjøbenhavn og Frederiksberg, 85 Kr. i Købstadkommunerne samt i Marstal og Frederiksværk og 70 Kr. i Landkommunerne“. Det forekommer mig ikke, at der er nogen Grund til i Skattelovforslagene at sætte Præmie for den ugifte Stand. I Frankrig er der netop Planer oppe til at gennemføre Skattelovforslag, hvorved man begunstiger den gifte Stand; men Indtægterne paa 800 Kr. og derunder i Kjøbenhavn og for øvrigt alle andre Steder ville jo væsentligst

falde paa Ungdommen, og der er jo ingen, der kan være i Tvivl om, at en ung Mand — lad os f. Eks. tage en Landarbejder, der har frit Ophold og 300 Kr. i Løn — kan bedre betale 1 pCt. i Skat om Aaret end den gifte Mand med Kone og Børn, selv om han har 2,000 Kr. i Indtægt om Aaret. Det forekommer mig, at det naturligste var at sige, at Skatteprocenten er den og den, om man vil, kunde man saa sætte den ned for Indtægter under 2,000 Kr. til 1 pCt. eller $\frac{1}{2}$ pCt.; men Afdrag skulde da ske for de gifte, saa at der alt saa f. Eks. afdrages for den gifte Mand 700 eller 800 Kr. i Skatteindtægten og for hvert Barn saa og saa meget. Det forekommer mig at være for lidt, der her afdrages. Længere oppe i Skattelisten er det jo en meget betydelig Udgift, jo flere Børn der er, men der bør dog snarere sættes Pris paa, at der er Børn, end at der ingen er, og derfor forekommer det mig, at disse Afdrag burde være knyttede til den gifte Stand. Den ugifte har sandelig bedre Raad til at svare den fulde Skat, end den Mand, der sidder med Familie, som han skal forsørge. Dernæst er der i § 8 et lignende Moment, som der blev fremdraget i Gaar af en af Talerne, der gjorde opmærksom paa, at for Vurderingsmænd og saadanne Folk, som skulle rejse omkring, sætter man forskellige Diæter, naar de leve i Kjøbenhavn og paa Landet. Her i § 8 sætter man en forskellig Skala for Afdrag i Indkomst, eftersom vedkommende lever i Kjøbenhavn, i Købstadkommunerne eller paa Landet. Jeg kan ikke forstaa, hvad det skal til, hvorfor der skal gøres denne Forskel. Vi klage overalt i Landdistrikterne over, at Arbejderbefolkningen drager til Byerne, og Byerne klage egentlig talt over, at de til Tider faa for mange. Hvorfor da sætte Præmie paa at drage Folk til Byerne? Hvorfor sige: Drag til Byerne, vi skulle saa hjælpe jer, for saa vidt Skatteydelsen angaar. Det rimeligste vilde være at sætte Skattelettelsen efter det Sted, der trænger mest, og naar man siger, at 800 Kr. skal være skattefri i Kjøbenhavn, lad saa 800 Kr. blive Lettelsen over hele Landet! Thi derved vilde man sætte en Præmie paa dem, der blive ude paa Landet, hvis det virkelig er billigere at leve der. Jeg synes, at det var rimeligt ikke ligefrem at sætte Præmie paa ugift Stand og paa det at drage til Byerne.

Jeg kan heller ikke forstaa, hvorfor Aktieselskaber skulde bebyrdes med Formue- og Indkomstskat til Staten. Aktieselskaber